

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/243/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115214285
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5115214285.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: B. W. X. X..H..E., G.: XX XXX XXX, X. X. E. X, XXX XX W., právne zastúpený: Advokátska kancelária Antovzská, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, proti odporcovi: P. Š., A.. XX.X.XXXX, W. T. F. XXX, XXX XX O. A. P., Š. E. X., o zaplatenie 128,- eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 100,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 18.7.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 28,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške: 9,75 % ročne zo sumy 124,- eur od 16.4.2013 do 17.7.2015, 9,75 % ročne zo sumy 24,- eur od 18.7.2015 do zaplatenia a vo výške 4,70 % ročne zo sumy 100,- eur od 18.7.2015 do zaplatenia zamietá.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 4,70 eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 18.3.2015 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 11.5.2015 domáha vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 128,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,75 % ročne zo sumy 124,- eur od 16.4.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške súdneho poplatku 16,50 eur a vo výške 59,98 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Návrh na začatie konania skutkovo navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 25.3.2013 navrhovateľ a odporca uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXX podľa ust. § 657 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy požičal navrhovateľ odporcovi finančnú čiastku vo výške 100,- eur a odporca sa zaviazal poskytnutú pôžičku riadne a včas vrátiť navrhovateľovi a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve, ako aj Všeobecné obchodné podmienky. V čl. I. zmluvy bola určená celková výška úroku 24,- eur a celková výška úveru 124,- eur. Navrhovateľ poskytol odporcovi pôžičku tak, že finančné prostriedky v dohodnutej výške poukázal bankovým prevodom na účet klienta, z ktorého klient na znak súhlasu s nakladaním s osobnými údajmi uhradil registračný poplatok 0,01 eur. Odporca do dňa podania návrhu neuhradil navrhovateľovi nič z dlžnej sumy.

Navrhovateľ k návrhu pripojil listinu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 7027, Osobitné podmienky“, „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXX, Všeobecné podmienky“ a detail obratu na bankovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 15.3.2013.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol doručený náhradným spôsobom v zmysle ust. § 47 ods. 2 O.s.p. dňa 16.7.2015 (doručenka na č. I. 26 spisu), písomne na výzvu súdu v určenej lehote nevyjadril.

Podľa ust. § 29 ods. 6 O.s.p., za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1 000 eur (ďalej len "drobné spory").

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 18.8.2015, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 11.8.2015.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom. Navrhovateľ k návrhu na začatie konania pripojil ako dôkaz listinu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 7027, Osobitné podmienky“, z ktorej obsahu vyplýva, že ako zmluvné strany sú uvedené navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník (klient). V záhlaví listiny je súčasne uvedené, že na základe žiadosti klientom o úver poskytnutý veriteľom, uzavreli túto úverovú spotrebiteľskú zmluvu (ďalej len zmluvu), ktorá sa skladá z osobitných podmienok a všeobecných podmienok. Ďalej sa v zmluve nachádzajú údaje o výške poskytnutej pôžičky: 100,- eur, výške úroku 24,- eur, splatnej sume pôžičky (istina + úrok) 124,- eur, počte splátok: 1, dobe čerpania pôžičky: 30 dní, dni splatnosti pôžičky: 15.4.2013, ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“): 4.104,92 % , ročnej úrokovej sadzbe 417,14 %. Ako podmienka čerpania pôžičky je uvedené schválenie žiadosti klienta o pôžičku. Ďalej nasledujú ustanovenia o sankciách v prípade oneskoreného splácania splátky: úrokoch omeškania a zmluvnej pokute. Ďalšie podmienky zmluvy mali byť uvedené podľa čl. 8 ods. 2.8. listiny vo Všeobecných podmienkach zmluvy. Listina nie je ani jedným z účastníkov podpísaná.

Z detailu obratu na bankovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 17.10.2014 vyplýva, že na tomto účte dňa 15.3.2013 došlo ku debetnému obratu vo výške 100,- eur, a to prevodom na protiúčet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s doplňujúcimi údajmi spotrebiteľsky uver č. umlavy XXXX s variabilným symbolom totožným s rodným číslom odporcu, ako toto bolo uvedené na návrhu na začatie konania. Súd v ďalšom nemal dôvodné a závažné pochybnosti o tom, že je navrhovateľ majiteľom bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a odporca je majiteľom bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.3.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov].

Podľa ust. § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu, [1] § 68 a 69 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov, d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d), f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje

za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, [2) § 663 až 723 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov] ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby, h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak, i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov, j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne, k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom, l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, m) úver podľa osobitného predpisu, [3) § 6 ods. 2 písm. b) zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení zákona č. 209/2007 Z. z.] n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu, o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuiteľnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuiteľnú vec, p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov [4) Napríklad zákon č. 200/1997 Z. z. o Študentskom pôžičkovom fonde v znení neskorších predpisov, zákon č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, § 37e zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 492/2009 Z. z.] pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu, q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok, r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu. [4a) napríklad § 7b ods. 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení zákona č. 70/2010 Z. z.]

Podľa ust. § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 352/2012 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013, na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, [6) § 2 ods. 1, 5 a 8 a § 6 ods. 21 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov] ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 352/2012 Z. z. účinnom od 01.01.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

Podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu..

Podľa ust. § 40 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 215/2002 Z. z. účinnom od 01.05.2002, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 559 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, splnením dlh zanikne.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky [2] (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa ust. § 369c ods. 1 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa ust. § 369c ods. 2 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ.

Zmluva o pôžičke podľa ust. § 657 OZ má povahu reálneho kontraktu, teda vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (pri peniazoch i bezhotovostným prevodom) dlžníkovi. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj spotrebovanie, b) druhovo určený predmet pôžičky, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu a e) obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatnosť) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

Z vykonaného dokazovania mal tak súd za nepochybne preukázané, že navrhovateľ odporcovi dňa 15.3.2013 poskytol sumu 100,- eur prevodom na bankový účet odporcu. Pokiaľ ide o dôvod plnenia, súd vzhľadom k doplňujúcemu údaju na detaile obratu zo dňa 15.3.2013 na bankovom účte navrhovateľa, t. j. vzhľadom k údaju „spotrebiteľsky uver c. zmluvy XXXX“ (zhodujúcom sa s č. zmluvy - listiny predloženej navrhovateľom), ako aj vychádzajúc z logiky veci, že z vykonaného dokazovania nevyplýval a ani účastníkmi nebol tvrdení iný peňažný záväzok navrhovateľa voči odporcovi, vychádzal z toho, že medzi účastníkmi došlo k dohode o pôžičke peňažnej sumy 100,- eur.

Z vykonaného dokazovania tak vyplynulo, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah na základe uzavretej zmluvy o pôžičke. Aj s poukazom na to, že zo strany navrhovateľa nepochybne išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 1 ObZ, t. j. o podnikanie, v rámci ktorej išlo o poskytnutie pôžičky - teda o činnosť uvedenú v cit. ust. § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. a zo strany odporcu nešlo o konanie v rámci predmetu jeho podnikania alebo povolania [cit. ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.], pričom ďalej išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah, na ktorý sa vzťahuje podľa cit. ust. § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. aj právna úprava obsiahnutá v niektorých ustaniach zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (uvedených práve v ust. § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na vyššie uvedené pojmové znaky zmluvy o pôžičke, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, pričom ako

reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 100,- eur prevodom na bankový účet odporcu dňa 15.3.2013. Vôľa zmluvných strán v tomto prípade priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy navrhovateľom ako veriteľom odporcovi ako dlžníkovi.

Čo sa týka formy uzavretia zmluvy o pôžičke, však súd nemal preukázané písomné uzavretie zmluvy o pôžičke v znení listiny, ako ju navrhovateľ súdu predložil. V zmysle cit. ust. § 40 ods. 4 OZ síce pre písomné uzavretie zmluvy nie je potrebné, aby zmluva bola vyhotovená v listinnej podobe a podpísaná oboma zmluvnými stranami, avšak je potrebné, aby v prípade, keď tomu tak nie je, bola urobená telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. V danom prípade (a to aj v súlade s príslušným ust. § 13 ods. 3 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov) bolo pre písomné uzavretie zmluvy potrebné, aby došlo prostredníctvom elektronických prostriedkov k zaslaniu zmluvy navrhovateľom odporcovi v znení textu predloženom navrhovateľom (offerte podľa ust. § 43a OZ) a jej akceptácii (podľa ust. § 43c OZ) zodpovedajúcim spôsobom zo strany odporcu pri dodržaní podmienky podľa ust. § 46 ods. 2 OZ. Navrhovateľ však nijakým spôsobom nepreukázal čo i len to, že pri poskytnutí sumy 100,- eur zároveň zaslal odporcovi zmluvu o pôžičke, ako to sám uviedol v návrhu zo dňa 18.3.2015, kde konštatoval, že zmluva nebola uzatvorená písomne ale konkludentne vzájomným plnením.

Vzhľadom k absencii preukázania písomnej formy uzavretia predmetnej zmluvy medzi účastníkmi konania, súd vychádzal v zmysle cit. ust. § 24 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. z toho, že daná pôžička bola odporcovi navrhovateľom poskytnutá bezúročne a bez poplatkov. Preto sa súd ani nezaoberal v ďalšom tým, či predmetná zmluva, resp. dojednania účastníkov obsahovali aj náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Z tohto dôvodu pokiaľ sa týka navrhovateľom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 24,- eur ako úroku podľa cit. ust. § 658 ods. 1 OZ, t. j. odplaty za poskytnutie pôžičky, súd návrhu v tejto časti aj s príslušenstvom - úrokov z omeškania vo výške 9,75 % ročne zo sumy 24,- eur od 16.4.2013 do zaplatenia vyhovieť nemohol pre absenciu preukázania platného právneho dôvodu vzniku navrhovateľom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 24,- eur aj s uplatneným príslušenstvom.

V ďalšom však možno konštatovať, že bolo preukázané, že navrhovateľ svoju povinnosť podľa ust. § 657 OZ splnil, ako už bolo vyššie uvedené dňa 15.3.2013 a prenechal odporcovi sumu 100,- eur. Súd vychádzal vzhľadom na vyššie uvedené tak z toho, že odporca bol povinný vrátiť navrhovateľovi (iba) požičanú sumu 100,- eur. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu 100,- eur, je naďalej povinný zaplatiť navrhovateľovi túto sumu.

Pokiaľ ide o splatnosť predmetnej pôžičky, súd poukazuje na už vyššie konštatované nepreukázanie písomnej formy zmluvy, nemal v ďalšom za preukázané, že by medzi účastníkmi konania došlo k dohode o splatnosti pôžičky, ako bola táto uvedená na listine predloženej navrhovateľom. Okrem tejto listiny totiž navrhovateľ neprodukoval opätovne žiadny dôkaz o takejto dohode (napr. ním tvrdenu žiadosť odporcu, na ktorú odkazuje v záhlaví listina predložená navrhovateľom a označená ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 7027, Osobitné podmienky“). Súd tak vychádzal z toho, že odporca bol povinný pôžičku vrátiť na základe výzvy veriteľa (navrhovateľa) podľa cit. ust. § 653 OZ. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ súdu nepreukázal zaslanie akejkoľvek výzvy na plnenie odporcovi, súd v zmysle ust. § 41 ods. 3 O.s.p. považoval za výzvu na vrátenie pôžičky (jej istiny) až návrh na začatie konania, ktorý bol odporcovi doručený dňa 16.7.2015. Odporca bol tak povinný svoj dlh uhradiť podľa ust. § 563 OZ nasledujúceho dňa, t. j. dňa 17.7.2015. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu 100,- eur, dňom 18.7.2015 sa tak dostal odporca do omeškania s úhradou svojho peňažného záväzku, pričom toto omeškanie trvá aj naďalej.

Čo sa tak týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, súd mal za to, že navrhovateľovi vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., t. j. vo výške 5,05 % ročne (k 18.7.2015 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,05 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.) zo sumy 100,- eur od 18.7.2015 do zaplatenia. V ostatnom uplatnenom rozsahu navrhovateľovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania nevzniklo.

V časti o zaplatenie sumy 4,- eur ako poplatku za notifikačnú SMS/mail/poštovú zásielku, považoval súd návrh navrhovateľa rovnako za nedôvodný. Navrhovateľ súdu žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že by odporcovi zaslal nejakú notifikačnú správu v akejkoľvek podobe. Navrhovateľ síce k návrhu pripojil listiny označené ako „upomienka- upozornenie zo dňa 20.4.2013“ a „upomienka- upozornenie zo dňa 16.5.2013“, avšak navrhovateľ nepreukázal ich doručenie odporcovi. Súd preto tento nárok navrhovateľovi nepriznal. Navyše tento navrhovateľom uplatňovaný nárok súd považuje

za zrejmu paušalizovanú náhradu nákladov spojených so zaslaním notifikačnej správy a navrhovateľ nepreukázal, že by medzi ním a odporcom došlo k uzatvoreniu dohody o takomto druhu poplatku.

S poukazom na uvedené dôvody súd návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 100,- eur (nesplatená istina pôžičky) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 18.7.2015 do zaplatenia a v ostatnej časti návrh zamietol, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie 100,- eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 18.7.2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 0,42 eur), čo je spolu 100,42 eur, čo percentuálne predstavuje 64,24 %. Úspech odporcu je potom nepriznanie sumy 28,- eur s úrokmi z omeškania vo výške: 9,75 % ročne zo sumy 124,- eur od 16.4.2013 do 17.7.2015, 9,75 % ročne zo sumy 24,- eur od 18.7.2015 do zaplatenia a vo výške 4,70 % ročne zo sumy 100,- eur od 18.7.2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 27,90 eur), čo je spolu 55,90 eur, čo percentuálne predstavuje 35,76 %. Čistý úspech navrhovateľa predstavuje 28,48 %. Súd preto priznal v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. navrhovateľovi nárok na náhradu 28,48 % vynaložených trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur (z čoho 28,48 % je 4,70 eur).

Ohľadom trov právneho zastúpenia súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 O.s.p, podľa ktorého má účastník právo na náhradu trov konania, avšak iba tých, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Súd mal za to, že navrhovateľ ním tvrdené trovy právneho zastúpenia nevynaložil účelne, a preto navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu ich pomernej časti (v rozsahu 28,48 %). Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014, v zmysle ktorého trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Súdu je z jeho činnosti známe, že na tunajšom súde navrhovateľ podal niekoľko desiatok skutkovo a právne obdobných návrhov (napr. 8C/173/2013, 4C/347/2014, 7C/362/2014, 4C/241/2015 a iné). Súd preto navrhovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia (resp. ich pomernej časti) nepriznal).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).